ഗവൺമെന്റ് ഓഫ് ഇന്ത്യ ആക്റ്റ് 1919

കൗൺസിൽ നിയമം 1919 എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഗവൺമെന്റ് ഓഫ് ഇന്ത്യ ആക്റ്റ് 1919, മൊണ്ടേഗു ചെംസ്ഫോർഡ് പരിഷ്കാരങ്ങൾ എന്നിവ ബ്രിട്ടീഷ് പാർലമെന്റ് അവരുടെ സർക്കാർ സംവിധാനത്തിലും ഭരണത്തിലും ഇന്ത്യക്കാരുടെ പങ്കാളിത്തം എങ്ങനെ അംഗീകരിച്ചുവെന്ന് വിവരിക്കുന്നു. ഈ ആക്ടിനെക്കുറിച്ച് പഠിക്കുന്നത് വളരെ പ്രധാനമാണ്, കാരണം ബ്രിട്ടീഷ് സർക്കാർ ഇന്ത്യൻ പങ്കാളിത്തത്തോട് ഈ തരത്തിലുള്ള ഉത്തരവാദിത്തം കാണിക്കുന്നത് ഇതാദ്യമാണ്.

ഗവൺമെന്റ് ഓഫ് ഇന്ത്യ ആക്റ്റ് 1919:

1919-ലെ ഗവൺമെന്റ് ഓഫ് ഇന്ത്യ ആക്ട് ഇന്ത്യൻ സ്റ്റേറ്റ് സെക്രട്ടറി എഡ്വിൻ സാമുവൽ മൊണ്ടാഗുവും ഇന്ത്യയുടെ വൈസ്രോയി ചെംസ്ഫോർഡ് പ്രഭുവും ചേർന്ന് നടപ്പാക്കി. ഇന്ത്യയിൽ ഉത്തരവാദിത്തമുള്ള ഒരു സർക്കാർ കൊണ്ടുവരാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്ന് ബ്രിട്ടീഷ് സർക്കാർ ആദ്യമായി പ്രഖ്യാപിച്ചു. കേന്ദ്ര, പ്രവിശ്യാ സർക്കാരുകളുടെ അധികാരങ്ങൾ തരംതിരിച്ച വ്യവസ്ഥയായിരുന്നു അത്.

- ഇന്ത്യ ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ അവിഭാജ്യ ഘടകമായി തുടരേണ്ടതായിരുന്നു. ഇതുവരെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന് ഇടമുണ്ടായിരുന്നില്ല.
- അധികാരത്തിന്റെ ക്രമാനുഗതമായ വികേന്ദ്രീകരണം നിർദ്ദേശിച്ചു. ഡൽഹിയിലെ വൈസ്രോയിയുടെ അധികാരങ്ങൾ പ്രവിശ്യകൾക്കിടയിൽ വിതരണം ചെയ്യണമായിരുന്നു.
- അധികാര വികേന്ദ്രീകരണത്തിനു ശേഷവും ഏകീകൃത ഭരണം തുടർന്നു.
- ഇന്ത്യയിൽ ഉത്തരവാദിത്തമുള്ള ഒരു ഗവൺമെന്റ് ഉണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള ഉത്തരവാദിത്തം ബ്രിട്ടീഷ് പാർലമെന്റായിരുന്നു.
- എന്നിരുന്നാലും, പ്രവിശ്യകൾക്ക് ഭാഗികമായ ഉത്തരവാദിത്തങ്ങൾ നൽകി; അതുകൊണ്ട് തന്നെ കേന്ദ്ര സർക്കാരിന്റെ പ്രവർത്തന ശൈലിയിൽ മാറ്റമുണ്ടായില്ല. കേന്ദ്ര ഗവൺമെന്റിൽ ഡയാർക്കി ഇല്ലായിരുന്നു.
- ഇന്ത്യയിലെ രാഷ്ട്രീയ വ്യവസ്ഥിതിയിൽ ദ്വിസഭ സമ്പ്രദായം നിലവിൽ വന്നു. ഇന്ത്യൻ ലെജിസ്ലേറ്റീവ് കൗൺസിലിന് പകരം സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ കൗൺസിലിന്റെയും ലെജിസ്ലേറ്റീവ് അസംബ്ലിയുടെയും (ഇന്നത്തെ രാജ്യസഭയും ലോക്സഭയും) ഒരു ദ്വിസഭ സമ്പ്രദായം നിലവിൽ വന്നു.
- 1919 ലെ ഗവൺമെന്റ് ഓഫ് ഇന്ത്യ ആക്ട് പ്രകാരം, കേന്ദ്രത്തിനും പ്രവിശ്യകൾക്കുമുള്ള ബജറ്റ് വേർതിരിക്കുന്നത് ആദ്യമായാണ്. ഇതിനർത്ഥം പ്രവിശ്യകൾക്ക് അവരുടെ ബജറ്റുകൾ ആവശ്യകതകൾക്കനുസരിച്ച് നിർമ്മിക്കാൻ ഇപ്പോൾ അനുവാദമുണ്ട്.

- ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കായി പ്രത്യേക സാമുദായിക ഇലക്ട്രേറ്റുകൾ വ്യാപിപ്പിച്ചു. മുസ്ലീങ്ങൾക്ക് ഒരു പ്രത്യേക വർഗീയ വോട്ടർമാരുണ്ടായിരുന്നു. അതിനുശേഷം, സിഖുകാരും ക്രിസ്ത്യാനികളും ആംഗ്ലോ-ഇന്ത്യക്കാരും ഉൾപ്പെടുന്നു.

മൊണ്ടേഗ് ചെംസ്ഫോർഡ് പരിഷ്കരണത്തിന്റെ ചരിത്രം

1917-ൽ എഡ്വിൻ മൊണ്ടാഗുവിനെ ഇന്ത്യയുടെ സ്റ്റേറ്റ് സെക്രട്ടറിയായി നിയമിച്ചതിനാൽ, 1919-ലെ ഗവൺമെന്റ് ഓഫ് ഇന്ത്യ ആക്ട് മൊണ്ടാഗു ചെംസ് ഫോർഡ് പരിഷ്കാരങ്ങൾ എന്നും അറിയപ്പെടുന്നു. എഡ്വിൻ മൊണ്ടാഗു ഇന്ത്യക്കാരുടെ പടിപടിയായുള്ള വികസനം ലക്ഷ്യമിട്ട് സ്വയംഭരണ രാജ്യം രൂപീകരിക്കുകയായിരുന്നു. ബ്രിട്ടീഷ് പാർലമെന്റിൽ അദ്ദേഹം ഈ ആശയം മുന്നോട്ടുവച്ചു. ലോർഡ് കഴ്സൺ ഈ നിർദ്ദേശം അംഗീകരിച്ചു. സർക്കാർ നടപടികളിൽ ഇന്ത്യക്കാരുടെ എണ്ണം വർധിപ്പിക്കാൻ അദ്ദേഹം എഡ്വിൻ മൊണ്ടാഗുവിനെ ഉപദേശിച്ചു. ലോർഡ് കഴ്സണിന്റെയും എഡ്വിൻ മൊണ്ടേഗിന്റെയും കൂട്ടായ നിർദ്ദേശം മന്ത്രിസഭ അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തതിനാൽ അത് നടപ്പിലാക്കി.

1919 ലെ ഗവൺമെന്റ് ഓഫ് ഇന്ത്യാ ആക്ടിന്റെ സവിശേഷതകൾ

1919 ലെ ഗവൺമെന്റ് ഓഫ് ഇന്ത്യ ആക്ടിന്റെ ചില പ്രധാന സവിശേഷതകൾ താഴെ പറയുന്നവയാണ്:

- 1919ലെ ഗവൺമെന്റ് ഓഫ് ഇന്ത്യ ആക്ടിൽ, കേന്ദ്രത്തിന്റെയും സംസ്ഥാനങ്ങളുടെയും അധികാരങ്ങൾ വിഭജിക്കുകയും വ്യവസ്ഥകളിൽ കേന്ദ്ര സർക്കാരിന്റെ നിയന്ത്രണം പരിമിതപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.
- ഇതോടെ, കേന്ദ്ര സർക്കാരിനും പ്രവിശ്യാ സർക്കാരിനും അതത് വിഷയങ്ങളുടെ പട്ടിക അനുസരിച്ച് നിയമങ്ങളും നിയന്ത്രണങ്ങളും ഉണ്ടാക്കാൻ അനുമതി ലഭിച്ചു. എന്നിരുന്നാലും, ഏകീകൃത ഭരണകൂടം ഇപ്പോഴും തുടരേണ്ടതായിരുന്നു.
- മൊണ്ടാഗു ചെംസ്ഫോർഡ് പരിഷ്കരണ നിയമത്തിൽ, പ്രവിശ്യകളെ ഭരണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കൈമാറ്റം ചെയ്യപ്പെട്ട വിഷയങ്ങൾ, സംവരണം ചെയ്ത വിഷയങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ തരംതിരിച്ചിട്ടുണ്ട്.
- ലെജിസ്ലേറ്റീവ് കൗൺസിലിന്റെ ചുമതലയുള്ള മന്ത്രിമാരുടെ സഹായത്തോടെ ഗവർണറുടെ കീഴിൽ കൈമാറ്റം ചെയ്യപ്പെട്ട വിഷയങ്ങൾ ഭരിച്ചു. തത്ഫലമായുണ്ടാകുന്ന വിഷയങ്ങൾ ഗവർണറും എക്സിക്യൂട്ടീവ് കൗൺസിലും ഭരിച്ചു.
- ഈ ദ്വന്ദ ഭരണരീതിയെ ദ്വൈധിപത്യം എന്നാണ് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഇരട്ട ഭരണം എന്നർത്ഥം വരുന്ന di-arche എന്ന ഗ്രീക്ക് പദത്തിൽ നിന്ന് ഉരുത്തിരിഞ്ഞ ഒരു പദമാണ് Dyarchy.
- ഇന്ത്യാ ഗവൺമെന്റ് ഇന്ത്യയിൽ ദ്വിസഭകളും നേരിട്ടുള്ള തിരഞ്ഞെടുപ്പ് സമ്പ്രദായങ്ങളും അവതരിപ്പിച്ചു. ഉപതിരഞ്ഞെടുപ്പ് പ്രക്രിയയിലൂടെ

അംഗങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ഉപരിസഭയും അധോസഭയും ഉൾപ്പെടുന്നതാണ് ദ്വിസഭ നിയമസഭ.

- വൈസ്രോയിയുടെ എക്സിക്യൂട്ടീവ് കൗൺസിലിലെ ആറ് അംഗങ്ങളിൽ മൂന്ന് പേരും ബ്രിട്ടീഷുകാരനായ കമാൻഡറും ചീഫും ഒഴികെയുള്ള ഇന്ത്യക്കാരായിരുന്നു.
- ഇവയ്ക്കൊപ്പം, 1919 ലെ ഗവൺമെന്റ് ഓഫ് ഇന്ത്യാ ആക്ട് ലണ്ടനിൽ ഇന്ത്യൻ ഹൈക്കമ്മീഷണർക്കായി ഒരു പുതിയ ഓഫീസ് സ്ഥാപിക്കുകയും, ഇന്ത്യയുടെ സ്റ്റേറ്റ് സെക്രട്ടറിയുടെ കൈവശമുള്ള ചില അധികാരങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന് കൈമാറുകയും ചെയ്തു.
- പബ്ലിക് സർവീസ് കമ്മീഷൻ, ആരോഗ്യം എന്ന ആശയം സ്ഥാപിച്ചു എന്നതാണ് ഈ നിയമത്തിന്റെ രസകരമായ ഭാഗം. 1926-ൽ ഒരു സെൻട്രൽ പബ്ലിക് സർവീസ് കമ്മീഷൻ രൂപീകരിച്ചു, അത് സിവിൽ സർവീസുകാരെ റിക്രൂട്ട് ചെയ്യുന്നതിനായി തുറന്നു.
- ഈ നിയമം പ്രവിശ്യാ ബജറ്റുകളെ കേന്ദ്ര ബജറ്റുകളിൽ നിന്ന് വേർതിരിക്കുന്നു, അവിടെ പ്രവിശ്യകൾ അവരുടെ ബജറ്റുകൾ ആവശ്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് കൈകാര്യം ചെയ്യണം.
- ഓരോ 10 വർഷത്തിലും ജോലിയെക്കുറിച്ച് റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യാൻ ഒരു നിയമ കമ്മീഷനെ നിയമിച്ചു.

1919-ലെ ഗവൺമെന്റ് ഓഫ് ഇന്ത്യാ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ

1919 ലെ ഗവൺമെന്റ് ഓഫ് ഇന്ത്യ ആക്ടിലെ പ്രധാന വ്യവസ്ഥകൾ താഴെ പറയുന്നവയാണ്:

- ഇത് പിഎസ്സി, അതായത് പബ്ലിക് സർവീസ് കമ്മീഷൻ സ്ഥാപിക്കാൻ നിയമിച്ചു.
- എക്സിക്യൂട്ടീവ് കൗൺസിലിൽ എട്ട് പേരിൽ മൂന്ന് ഇന്ത്യക്കാരും ഉണ്ടായിരുന്നു.
- ഇന്ത്യൻ ഹൈക്കമ്മീഷണറുടെ ഓഫീസ് യുകെയിലെ ലണ്ടനിൽ സ്ഥാപിതമായി.

1919 ലെ ഗവൺമെന്റ് ഓഫ് ഇന്ത്യ ആക്ടിലെ അപാകതകൾ

1919 ലെ ഗവൺമെന്റ് ഓഫ് ഇന്ത്യ ആക്ടിലും ചില പ്രധാന പോരായ്മകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു, അവ ചുവടെ പട്ടികപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു:

- സംസ്ഥാന സർക്കാരുകൾക്ക് ബജറ്റുകൾ സ്വയം കൈകാര്യം ചെയ്യാനുള്ള അധികാരം നൽകിയിരുന്നു, എന്നാൽ കേന്ദ്ര സർക്കാരിന്റെ നേരിട്ടുള്ള സാമ്പത്തിക കാര്യങ്ങളിലൊന്നും അവർക്ക് പങ്കെടുക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.
- രാജ്യത്തിന് വേണ്ടിയുള്ള നിർണായക തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കുന്നതിൽ മന്ത്രിമാർ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നില്ല, പകരം എന്തെങ്കിലും നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകാൻ ശ്രമിച്ചാൽ അവരെ ഗവർണർമാർ എതിർത്തു.

- പ്രവിശ്യാ മന്ത്രിമാർ എടുക്കുന്ന ഏത് തീരുമാനവും അവർക്ക് ഇഷ്ടമല്ലെങ്കിൽ ഗവർണർക്ക് എളുപ്പത്തിൽ മറികടക്കാൻ കഴിയും. അതിനാൽ, ഇന്ത്യക്കാരെ മന്ത്രിമാരാക്കിയെങ്കിലും ഭരണത്തിന്റെ യഥാർത്ഥഅധികാരങ്ങൾ ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ കയ്യിൽ തന്നെയാണ്.

.

byjusexamprep.com